

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 318/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 31 marca 2022 r., sygn. akt II K 1172/20

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

<i>Kierunek i zakres zaskarżenia</i>		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<i>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</i>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Mająca wpływ na treść zaskarżonego wyroku obraza przepisów postępowania karnego, tj. art. 4 kpk w zw. z art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez:</p> <p>a) dokonanie przez Sąd dowolnej, a nie swobodnej oceny złożonych w sprawie wyjaśnień oskarżonego P. G. skutkującej odmową przyznania mu waloru wiarygodności, co skutkowało przypisaniem oskarżonemu sprawstwa zarzucanych mu czynów w sytuacji, gdy prawidłowa ewaluacja zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego winna prowadzić do konstatacji Sądu, że oskarżony nie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>wypełnił znamion zarzucanych mu przestępstw;</p> <p>b) dokonanie przez Sąd dowolnej, a nie swobodnej oceny złożonych w sprawie zeznań przez świadków J. K., M. B. oraz A. B. skutkującej przyznaniem tym zeznaniom waloru wiarygodności i oparciem na ich kanwie stanu faktycznego sprawy w sytuacji, gdy ww. osoby miały negatywny stosunek do oskarżonego i dążyły do zaszkodzenia, co winno skutkować dołożeniem dużej dozy ostrożności i krytycyzmu przez Sąd przy analizie oraz ewaluacji ich depozycji.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Przeprowadzona kontrola instancyjna wykazała, iż Sąd Rejonowy w T. procedował rzetelnie. W ramach przewodu sądowego w sposób wnikliwy przeprowadził wszystkie dowody istotne i niezbędne do prawidłowego rozstrzygnięcia w przedmiocie sprawstwa oraz winy oskarżonego P. G. w zakresie zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu. Następnie zaś – jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, sporządzonego z zachowaniem wymogów opisanych w art. 424 § 1 kpk (a zatem przedstawiającego w sposób uporządkowany wyniki przeprowadzonej narady poprzedzającej wydanie wyroku) – poddał zgromadzone dowody właściwej analizie i logicznej, zgodnej ze wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia życiowego ocenie (art. 7 kpk), rozważając przy tym okoliczności ujawnione w toku rozprawy, przemawiające</p>		

zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (spełniając obowiązek wynikający z art. 4 kpk). W konsekwencji, w wyniku tak przeprowadzonego procesu dowodzenia, organ meriti poczynił – w przekonaniu Sądu ad quem – prawidłowe, to jest zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, ustalenia.

Apelujący bezzasadnie dopatrywał się uchybień Sądu meriti w zakresie oceny zeznań J. K., M. B. i A. B.. Sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu I instancji, że depozycje te były wiarygodne. Ich analiza prowadzi do konstatacji, że cechowały je szczerłość, obiektywizm, spójność. Kobiety te - będące matkami uprawnionych do alimentów dzieci – wskazywały okoliczności istotne z perspektywy rozstrzygnięcia przedmiotu niniejszego procesu. Skarżący nie podniósł żadnych okoliczności dezawuujących ich wartość dowodową, a bynajmniej za takie nie można uznać polemiczne twierdzenia autora apelacji, iż wskazane osoby miały negatywny stosunek do oskarżonego i dążyły do zaszkodzenia mu. Najlepszym dowodem na zanegowanie stanowiska obrońcy jest to, iż w istocie przedmiotowe postępowanie w sprawie popełnienia przez P. G. przestępstwa nie alimentacji nie zostały zainicjowane przez matki dzieci oskarżonego, ale przez Dyrektora (...) C. (...) w T., co wynikało z bezskuteczności egzekucji alimentów należnych od P. G.. W swoich zeznaniach J. K., M. B. i A. B. rzeczowo wskazały jaki jest stosunek oskarżonego do świadczeń alimentacyjnych i ich wspólnych dzieci, a także jaka jest aktualna sytuacja finansowa każdej z nich. Trudno w ich relacjach dopatrzeć

się intencji celowego zaszkodzenia oskarżonemu. Przedstawiły one rzetelnie stan rzeczy i Sąd Rejonowy słusznie ich depozycje przyjął za podstawę ustaleń stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Wbrew twierdzeniom skarżącego wyjaśnienia oskarżonego P. G. nie zasługiwały na przymiot wiarygodnych. Stanowiły nieudolną linię obrony oskarżonego. Wyjaśnienia P. G. pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym sprawy. Jak trafnie zaznaczył w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia S. R., a co pomija autor apelacji, okresy popełnienia czynów przypisanych oskarżonemu zostały przyjęte z uwzględnieniem okresów, w których oskarżony realizował obowiązek alimentacyjny poprzez potrącenia z wynagrodzenia. Wiek, stan zdrowotny P. G., a także dysponowane przez niego umiejętności i wykształcenie dawały podstawy do podjęcia przez niego źródła zarobkowania, by uczynić zadość spoczywającym nań obowiązkom alimentacyjnym. Oskarżony posiadał realne możliwości spełnienia ciężących na nim obowiązków alimentacyjnych. Trzeba także odnotować, iż w istocie oskarżony nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających podawane przez niego przeszkody w uiszczaniu świadczeń alimentacyjnych na rzecz własnych dzieci. Nie bez znaczenia pozostaje także to, iż – jak wynika z zeznań matek jego dzieci - nie wykazywał on działań mających na celu nawiązanie kontaktu z dziećmi czy matkami i podjęcie działań chociażby częściowego wypełnienia spoczywających na nim obowiązków. P. G. do ciężących na nim obowiązków alimentacyjnych

<p>podszedł w sposób lekceważący ukazując jako ojciec postawę karygodną. Jego postępowanie nie znajduje usprawiedliwienia w okolicznościach niniejszej sprawy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność kary jednostkowej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w pkt 1 sentencji wyroku, a w ślad za tym kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego w pkt 1 sentencji wyroku, a w ślad za tym kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w pkt III sentencji w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości oraz winy, które dawały w tej sprawie asumpt do wymierzenia kary w zakresie dolnej granicy ustawowego zagrożenia, zaś Sąd meriti nie tylko zastosował karę najsurowszą, to jeszcze w wymiarze zbliżającym się do górnej granicy ustawowego zagrożenia.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		

Sąd Okręgowy zaaprobował kształt orzeczonych wobec P. G. reakcji karnych.

Sąd I instancji słusznie zważył na uprzednią karalność oskarżonego, długość okresów, w których ten uchylał się od spełniania ciężących nań obowiązków alimentacyjnych, a także to iż jego działaniami została pokrzywdzona trójka dzieci.

Orzeczenie wobec P. G. kary najsurowszego było następstwem jego uprzedniej wielokrotnej karalności za różnego rodzaju przestępstwa. Sąd meriti doszedł do słusznego wniosku, iż kara pozbawienia wolności w bezwzględnym wymiarze będzie adekwatną wobec postawy jaką względem porządku prawnego prezentuje P. G..

Popelnione przez oskarżonego przestępstwa nie alimentacji cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości. Są to przestępstwa umyślne. Zarówno względy prewencji indywidualnej, jak i generalnej uzasadniają kategoryczne podejście do osób popełniających te czyny zabronione. P. G. wykazał swoim zachowaniem brak refleksji wobec dotychczas stosowanych względem niego kar. Jego podejście do obowiązku alimentacyjnego jest dalekie od oczekiwanego, a taka sytuacja wespół z dotychczas prezentowaną przez P. G. postawą wobec obowiązujących norm prawnych pokazują, iż wymaga on izolacji penitencjarnej i tylko kara najsurowszego rodzaju może wzbudzić w nim oczekiwane refleksje.

Jeżeli chodzi zaś o wymiar kary łącznej to S. R. zastosował tu zasadę

<p>pełnej absorpcji, czego nie sposób uznać za surowe potraktowanie P. G..</p> <p>Obrońca w apelacji w istocie nie przedstawił żadnych argumentów przemawiających za łagodniejszym – aniżeli uczynił to Sąd Rejonowy – ukształtowaniem reakcji karnej wobec P. G.. Względy natomiast wskazane w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia, które były podstawą dla wymierzenia P. G. kar jednostkowych 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 5 miesięcy pozbawienia wolności, a w następstwie kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zyskały pełną aprobatę Sądu II instancji.</p>		
Wniosek		
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

<i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego wT.z dnia 31 marca 2022 r., sygn. akt II K 1172/20	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wywiedziona przez obrońcę oskarżonego apelacja okazała się niezasadna.	
<i>Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 31 marca 2022 r., sygn. akt II K 1172/20	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjął, iż jego podstawą prawną w myśl art. 4 § 1 kk, stanowią przepisy w brzmieniu sprzed 24 czerwca 2020 r.</p> <p>Zmiana ta została podyktowana tym, iż popełnione przez oskarżonego przestępstwa zostały popełnione przed zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 171 z późn. zm.), w której wprowadzono między innymi zmiany w zasadach orzekania kary łącznej – wśród tych zmian usunięto możliwość zastosowania zasady pełnej absorpcji. W konsekwencji bacząc iż w sprawie zaistniała sytuacja o której mowa w art. 4 § 1 kk, Sąd Okręgowy przyjął iż podstawę prawną zaskarżonego wyroku stanowią przepisy w brzmieniu sprzed 24 czerwca 2020 r., jako względniejsze dla sprawy.</p>	

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też – poza zmianą wskazaną powyżej – został on utrzymany w mocy.

<i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
<i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		

Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II. III.	<p>Oskarżony korzystał z obrony udzielonej mu z urzędu, stąd Sąd Odwoławczy na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 i § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2019.18 t.j.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. L. kwotę 516,60 zł brutto.</p> <p>Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego P. G. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążył Skarb Państwa, mając na uwadze obciążenia finansowe płynące z zaskarżonego wyroku oraz perspektywę odbycia przez niego kary pozbawienia wolności.</p>

PODPIS

Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia, brak albo	Wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 31 marca 2022 r., sygn. akt II K 1172/20	

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana